Ч. 106 Львів суоота 1. липня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 1200 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів. Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 100 марок, Чехословаччині 30 корон ч., Болгарії 60 левів, Румунії 50 лей, Австрії 3000 корон. Зміна адреси 80 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 75 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 150 М. Між новинками і в редакційній части 200 М., на першій стороні 300 М. За дрібні оголошення 20 М від слова: товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорожче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 50 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Львів, 30. червня 1922.

Вакації. Після цілорічної праці молодь розїзджається на відпочинок. На селах проживатиме через літні місяці значна скількість інтелігентних сил, отже старші громадяне — педагоги й урядовці і молодь — студенти університету й ученики середніх шкіл. Цей час відпочинку повинні вони використати в міру своїх сил і змісту також для національної справи. Тямлячи про момент, який переживаємо. Маючи на увазі обовязок кождого громадянина: на кождому кроці скріплювати наш національний організм до видержливости і якнайуспішнійшої відпорности.

На села поприїжджають люде з наших мійських центрів, в яких йде живійша обміна думок, в яких йде щораз більш інтензивна праця в напрямі здвигання о власних силах нашого національного життя на всіх його царинах. Ці інтелігентні одиниці повинні використати свій побут на селах, розбурхуючи сільську інтелігенцію, де вона сонна, освідомляючи й організуючи селянські маси. Широке поле для просвітної праці, організації кооператив, єднання всіх молодих сил в „Соколах" і „Січах", освідомлювання: що тільки, поставивши на ноги свою власну торговлю, свій власний промисл, можемо як слід протиставитися кождому зазіханню на нашу волю.

Село заворушилося. Воно само рветься до організації. Нарікання на оспалість і боязливість богатьох одиниць з поміж сільської інтелігенції щораз зростають. Наша редакція день в день засипана дописами селян, в яких скаржуться на відчуження від них священника чи учителя, на недостачу проводу.

Село після періоду пасивного ожидання зачинає відчувати необхідність ратунку в організації. До голосу приходять ті, що підчас війни набрали життєвого досвіду на ріжних фронтах, по ріжних полонах, а головно ті, що відбули героїчний похід Галицької Армії в 1919 р. На всяких зборах щораз частійше бачиться молодих представників села.

Село мусить злучитися тісними вузлами з нашими повітовими центрами і центром краєвим у Львові. В цім напрямі повинна попрацювати українська інтелігенція, спираючись на активні сили нашого села.

І наймолодші наші інтелігентні сили — ученики середніх шкіл повинні з як найбільшим хісном для національної справи використати свій побут на селі. На це повинні звернути увагу старші громадяне, даючи їм змогу працювати в аматорських виставах, заохочуючи їх до збирання етнографічних матеріялів. Обильні, в події останні роки найшли глибокий відгомін в устній словесности села. Молодь треба запрягти до визбирування цих скарбів, даючи їй відповідні вказівки.

Кожде село у нас було тереном ріжних подій. У кождому майже селі є своя страдницька історія останніх років. Нехай молодь записує все це, що село переживало в рр. 1914—1922 — і таким чином причинюється до списання історії Галицької України в переломовому моменті.

Словом — нехай вакаційні місяці відпочинку використає кождий не тільки для себе, а й для загальної справи!

ДАЙТЕ ПРАЦЮ
УКРАЇНСЬКИМ ІНВАЛІДАМ!
ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
„Союза Українських Інвалідів"
Львів, Руська ч. з. II
Один уділ 1000 Мп, — вписове 100 Мп
XXI 1—7

Італійський голос в справі Східної Галичини.

В „Corriere Diplomatico e Consolare" помістив Enrico Insabato статтю під заголовком „Східна Галичина після ґенуенської конференції".

Подаємо її в перекладі з дрібними пропусками з огляду на цензуру. Enrico Insabato пише:

„Не дасться заперечити, що ґенуенська конференція під многими оглядами зробила важний і реальний крок дальше вперед як попередні міжнародні конференції, тому що поширила виднокруги европейської дипльоматії, які доси ограничувалися на Рені.

В дійсности, всі питання, які доси розглядано більше або менче основно як прим. Шлеськ, Познаньщина, Литва, Бессарабія і пр., розглядано лиш принагідно, відірвано, а ніколи систематично і з точки орґанічної і загальної відбудови цілої Европи.

Льойд Джордж в спосіб дуже простий висказав евідентну правду, що заки зачнеться мова про упорядковання відносин економічних, треба перевести упорядковання відносин політичних, і що — приміром — бажаючи обмежитися з Росією до трактату лише в справі кредитів, які Франція має супроти неї — треба усталити західні границі сеї держави, а тим самим східні границі нових держав, що повстали здовж лінії її старих границь.

З сего природно випливає розвязка справи Вильна і Східної Галичини. Справді евідентною є конечність, щоби Европа знала, чи радянська Україна граничить з Галичиною аннектованою до Польщі, чи з незалежною Східною Галичиною.

Се гаразд бачили Льойд Джордж, Сканцер і Чічерін, що признавши в своїх промовах міжнародній характер східно-галицького питання, признали конечність розвязати його разом з питанням західних границь совітських републик. Бо коли ходить о проблєму територіяльну, основу всіх питань політичних і економічних, так лишаючи її нерозвязаною, полишено би сей хаотичний і вульканічний стан, який Льойд Джордж слушно признав фатальним для европейського мира.

Значіння такої розвязки ще наглядніше виказав один факт, який вніс велике замішання на ґенуенську конференцію, а се неожидане оголошення російсько-німецького договору, який в брутальний спосіб виказав абсолютну безсильність Польщі не то перешкоджувати але хотьби паралізувати які небудь угоди між Німеччиною і Росією, що поводяться — і може не без слушности — так як би Польща зовсім не істнувала.

Відомо прочім, що Польща мусить зуживати найліпшу частину своїх національних сил, щоби держати в підчиненню всі инші народности, які вона загарбала, а які творять около половини сеї пересиченої републики.

Таке положення є дуже небезпечне для европейського мира, бо наслідком постепенного і неминучого розкладу економічного і адміністративного Польщі, не далекий день, в якім всі чужі народности, що змагають до незалежности, сотворять такий стан річей, який фатально причиниться до збалканізовання Східної Европи.

Саме з огляду на се положення, яке є подібне до положення, яке попереджувало колись розбір Польщі, скликуючі конференцію держави взяли під розвагу memorandum, яке вручило ґенуенській конференції галицьке правительство, що перебуває у Відни (memorandum, яке ми широко обговорили в однім з попередних чисел) і порішили жадати розвязки галицького питання на першій політичній комісії.

Таким рішенням держави скликуючі однозгідно ударемнили дітвацькі забіги польської дипльоматії, яка намагалася витворити переконання, що справу галицьку вирішив риський трактат.

З ґенуенською конференцією квестія Східної Галичини стала знову признана питанням міжнароднім і дефінітивно винята з під підступного замаху Польщі, яка лишається дальше в провізоричній ролі на цім західнім рубці великої української нації.

Коли буде доконечно вирішене галицьке питання?

Текст резолюцій з дня 18. мая не є доволі ясний. Артикул VI. каже докладно, що „зобовязання здержатися від всякого агресивного акту буде опиратися на теперішнім status quo і остане в силі на протяг чотирох місяців по замкненню праць комісії."

Отже питання східно-галицьке, яке до конференції ґенуенської на основі 91. арт. трактату Санжерменського належало до компетенції Найвищої Ради, підчас конференції зістало передане Комісії політичній а по розвязанню цеї послідної — річ ясна знову поверне під компетенцію Найвищої Ради, яка в Ґенуї була о стільки приятелською, о скільки становила абсолютну більшість скликуючих держав і як ми бачили признала конечним вирішення галицького питання.

Всеж таки з причин політичної оглядности скликуючі держави вважали за відповідне заключити кількамісячне treuga Dei, за час якого комісія знатоків в Газі буде мала за обовязок полагодити ріжниці між правительством совітським і иншими правительствами що до довгів, приватної власности і кредитів.

По вирівнанню сих ріжниць буде можна перейти до дефінітивного погодження Европи західної зі східною на основі цілковитої економічної відбудови.

Тоді прийде момент, в якім будуть вирішені питання східних границь, границі Східної Галичини і границі Вильна, бо конференція ґенуенська вже визнала конечність сих рішень".

Автор кінчає апелем до політичного розуму італійського, англійського і французького правительства.

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

Українські справи.

Чи нова чергова авантура?

„Земля і Воля" (ч. 13.) доносить з Парижа під датою 16. ц. м.: „Іменем уряду УНР. тут виступає тепер п. Токаржевський-Карашевич, який заявляє Французам, що він є добрим українським патріотом.

П. Шульгин виїхав до Польщі добувати фондів на дальшу свою державну працю, — а п. Токаржевський шукає тут підмоги для нової „повстанчеської" акції на Україні. Його рекомендує радник польського посольства в Парижі п. Бельовскі, жонатий з донькою французького ґенерала.

П. Токаржевський пропаґує в французьких кругах, щоби Східна Галичина залишилась при Польщі, а тому, що договір Петлюри з

Варшавою вже річ давна, ту нову заяву з відступленням Галичини Україною Польщі мали би зложити представники деяких великоукраїнських партій.

За те Поляки обовязуються дати Галичині навіть автономію, щоби там могла найти захист „великоукраїнська“ державна будова.

П. Токаржевський - Карашевич, як відомо, є віцеміністром для закордонних справ УНР., а міністром для закордонних справ УНР. є його тесть п. Лотоцький“.

Німецько український господарський союз в Мінхені.

Консульство У. Н. Р. в Мінхені доносить:

Дня 8. липня ц. р. відбудуться в Мінхені загальні збори німецько-українського господарського Союзу, на яких будуть виголошені отсі реферати:

1) Консуль Оренчук: Сільське господарство — підстава економічного життя України.

2) Д-р О. Даскалюк: Відновлення торговлі з Україною.

3) Ген. консуль Заль: Витичні лінії для дальшого розвитку Союза.

4) Генеральний директор д-р Паутер: Пароплавство з Україною.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

Нікчемна робота.

Намагання затроїти наш народній організм.

В ряді спроб, що мають довести до затуманення, розбиття і роздріблення нашого селянства, маємо до занотовання знов нову появу. За „Рідним Краєм“, „Хлопською Правдою“ зявився 29. червня „Русскій Голосъ“, який називає себе „независимая политично-экономическая тыжневая газета“.

Коли „Рідний Край“ виходить формально українською мовою, проповідуючи тільки польські думки і побажання, а „Хлопська Правда“ друкується українсько - польським воляпіком, то до цього однозгідного дуету достроється „Русскій Голосъ“ своєю паламарщиною.

„Русскій Голосъ“ друкується в друкарні комісарської Ставропигії. Видає його дрібна ґрупка польських комісарів і їх годованців, яка без претенсіонально ховається за слово „Комитетъ“. За редакцію відповідає якийсь И. Козоровскій.

Перше число „Русского Голосу“ переповнене з одного боку обороною комісарської кліки, а з другого боку нападами на русофільську лівицю, а посередно і на український народ. В статті п. з. „На злобу дня“ згадується про повстання після опанування Поляками Львова „Русского Исполнительного Комитету“ та про його заходи з метою „відібрати“ Народний Дім і Ставропигію.

Після 4 літної діяльности Р. И. К. — як пише „Русскій Голосъ“ — „межи большинствомъ (?!) русского общества, а Р. И. К. повстала велика рѣжниця въ жизненныхъ и принципіяльныхъ вопросахъ, яка далеко переходитъ мѣру ввычайныхъ недоразумѣній, дальше въ виду того, що всякіи пробы выйти, якъ то кажутъ, на чисту воду чи посредствомъ народного съѣзда, чи то посредствомъ печати потерпѣли невдачу съ причины террору и демагогіи примѣняемои збольшевизованымъ Р. И. К. до противниковъ его политики“...

Явна „програма“ „Русского Голосу“ дуже коротка:

1. На „чисту воду“ в принципіяльними „вопросами“.

2. Переорґанізація здесяткованих війною „народних“ сил.

3. Відобрання „наших“ інституцій.

4. Доповнення кадри „нашої“ здесяткованої русскої інтеліґенції через відкриття бурс і ґімназії (то значить фабрикація яничарів).

5. Урухомлення кооператив.

Прикрита цим явним „вірую“ справжня програма є ідентична з „Рідним Краєм“ і „Хлопською Правдою“.

В тій самій статті „Русскій Голосъ“ підпирає свою арґументацію проти єдиного фронту з Українцями випискою із „Русско ї Земл-і“, видаваної на Підкарпатській Україні.

Смертельним гріхом Р. И. К. є те, що він „пошелъ въ разрѣзъ съ нашими національными идеалами (?!), ибо соединяется съ отвѣчными врагами русскаго народа, мазепинцами-украинцами, вводитъ украинское фонетичное правописаніе, издаетъ газеты на полупольскомъ, исковерканом языкѣ и тѣмъ убиваетъ духъ русскаго народа“.

Умовою єдиного фронту Лісковацкого та инших польських комісарів і їх прихвостнів є признання з боку Українців „существованія русскаго народа въ Галичинѣ“. Вкінці ці наймити „власть імущихъ“ погрожують Р. И. Комітетови, що незабаром „на найблизчомъ народномъ съѣздѣ цѣлый русскій народъ по звычаю, принятому въ Запорожской сѣчи при выборѣ нового кошового крикне одноголосно Р. И. К. „клади палицю сучій сыну“.

В дальшій статті п. з. „Цвѣты единого фронта“ говориться про заходи в цілі загарбання при помочи воєводи Ґрабовского Ставропигії у „правовірні“ комісарські руки, над чим ми ще спинимося, покищо вижидаючи в тій справі висвітлення з боку „Волі Народа“.

Вкінці є ще одна „цікава“ стаття „Проста бесѣда, або якъ Русскій Иванъ оживъ“, перейнята безмежним хамством, яка сама собою досадно ілюструє духове обличя цих моральних кастратів.

Ми умисне спинилися трохи довше над появою нової рептильки, щоби звернути увагу нашого загалу перед новою отруєю і пошестю. „Русскій Голосъ“—це продовження всіх тих безконечних ворожих заходів, щоби зганґренувати наше селянство. Не улягає ніякому сумніву, що й цей новий чирак ніяким чином не приветься на здоровому орґанізмі нашого селянства.

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника“! — Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника“.

Велика Україна

Голод.

Нам попало в руки „Справоздання Центральної Комісії Допомоги Голодним“, видане в Харкові. З його довідуємось, що на В. Україні голод постійно побільшується, наслідком чого міліонам української людности грозить смерть.

Читаємо там, що перед 7 місяцями (в грудні 1921.) панував голод на Запоріжжу, Катеринославщині, Миколаївщині, Доншині і Одещині. В цих ґуберніях жило над $9^1/_2$ міліонів душ, в тім біля 4 міліонів дітей до 16 літ. З того числа голодувало $1^1/_2$ міліона душ, значить около 12·2 проц. Фактично голодних було далеко більше, бо не все голодне населення можна було підрахувати.

„В сучасний мент — читаємо дальше у „Справозданню“ — голод багато збільшився. Із загального числа 9.669.300 населення в голодних ґуберніях зареєстровано на прикінці травня місяця 3,793.480, тоб-то 40 прол. голодних. Таким чином за півріччя число голодних громадян збільшилося більше ніж у тричі“.

„Цілком зрозуміло, що голод в першу чергу давався в знаки дітям. Найбільше число голодних дітей було у квітні. В цьому місяці нарахувалось 1,894.000 голодних дітей, а це складає 48 проц. усього голодного населення.

„Як настало літо, поруч із голодом доводиться боротися з щирим побратимом голоду — епідеміями тифу і холери. Голод не тільки шо збільшився, а ще й епідемію привів за собою. Із цього треба зробити висновок: нашу допомогу голодним треба збільшити будь там що. Вона не повинна послаблятись ані на хвилину“.

Харч[illegible] пункти.

На 1. травня харчові пункти були у всіх ґуберніях, де панує голод. На харчових пунктах харчується одна десята часть всіх голодних (10 проц.).

За пляном, затвердженим Ц. К. Д Г. 31 травня ц. р. в голодних ґуберніях доведеться до 1 серпня харчувати тілько 1,779.609 голодних із загального числа 3,793.480.

Допомога місцевому господарству.

Українкустарспілка визнала ґуберніям на виготування кустарних виробів спеціяльні кошти розміром понад 20 міліярдів карбованців.

(„Спр.“).

Акція Українського Червоного Хреста.

Робота Українського Червоного Хреста поволі поширюється.

В половині травня функціонувало в чотирьох ґуберніях 72 харчових пунктів, які харчували 35.250 чоловік. Надалі передбачається поширення харчування на 50.000 душ.

Допомога чужоземців.

Допомога чужоземців поширюється на Одещину, Запоріжжє, Катеринославщину та Миколаївщину. Працюють такі орґанізації: АРА — д-ра Нансена та Чехословаків. Вони годують разом на В. Україні 315.000 душ.

Крім цього ці орґанізації дають 645.000 дитячих голодних пайків на всіх 12 ґуберній В. України.

Турецьке посольство в Харкові.

Дня 2. червня ц. р. прибуло до Харкова турецьке посольство. На залізничому двірці привитали посольство член всеукраїнського центрального виконавчого комітету Яковлів та член колеґії комісаріяту заграничних справ Балицький і инші.

Д-Р ВАСИЛЬ ЩУРАТ.

КУЛІШ — КУЛІШЕМ.

(Продовження.)

Османове обожаннє Марусі Богуславки в Кулішевій поемі оправдується таким-же Солімановим обожаннєм Роксоляни, яке засвідчив між иншими й Бусбек. Навіть ті, що обжаловували Солімана неслушно, — писав Бусбек — не мали для нього більшої догани, як ту, що він занадто улягав своїй подрузі, Роксоляні. Такий факт дає силу внутрішньої правди й тій характеристиці Османа, яку чуємо з уст Кулішевої Марусі Богуславки:

„Він царює грізно й бучно
За моїм порогом...“

І не лиш фізична й духова краса женщини, без огляду на її походженнє, віру й народність, мала — після спостережень Бусбека — отворену дорогу до панування над наймогутнійшим Турчином. До його душі сильно промавляла й краса природи. Він був безмежно залюблений в цвітах. Бусбек в часі своєї подорожі по Туреччині завважив зі здивуваннєм, що Турки, хочби і які скупі, не жалували видати гріш на цвіти. Під Царгородом Бусбекови скрізь подавано снопи цвітів — нарцизів, гіяцинтів, туліпанів, котрі коло кождої турецької хати процвітали роскішно навіть серед зими й видавали такий запах, що від нього діставалось аж болю голови. Це стверджене Бусбеком замилованнє Турків у цвітах, у тій поезії природи, могло дати й Кулішеви підставу до вложення в уста Заїри вислову захоплень красою околиці Стамбулу.

„Дивись, які картини перед нами
Над водами небесно-голубими!
Як у воді висять доми з садами,
З піддашами, з терасами своїми,
А білі голуби літають понад ними.
Дивись, які мечети мармурові!
Які легкі кіоски та стрельниці!
Мов парчами окутано дуброви;
З них золоті летять під небо птиці.
Над ними хмари тихим раєм сяють
На небі чистому, як дух Пророка:
То херувими з раю визирають,
Проміннє Божого благого ока,
Едемські сторожі спасенного Во-
[стока!“

Вислів такого захоплення красою природи вложений в уста Туркині мігби видаватись промахом Куліша, колиб не Бусбекове стверджене спосібности турецької душі до подібного захоплення.

Даючи Кулішеви потрібні відомости про Туреччину, Бусбек дав йому й підставу випровадити з турецького середовища речників свого власного світогляду, опертого на фільософії природи, на етиці Спіноци. Так зване туркофільство Куліша тут може знайти собі оправданнє, в кождім разі краще, ніж у тих туркофільських настроях, що їх викликувала кримська війна, або пізнійша російсько-турецька, таким самим способом, яким раньше війна Росії з Кавказом зєднувала симпатії російської інтеліґенції для кавказьких племен (читай Шевченків „Кавказ“!).

IX.

Вказаннє на Бусбекові листи чи иншу подібну публікацію могло би конець кінцем спонукати нас уважати зайвим і питаннє, чому Куліш в 1880 тих роках писав поеми на теми з Туреччини, коли би не деякі характеристичні прикмети тих поем, які згаданому питанню дають силу дальшої актуальности, кажучи нам шукати відповіди ще в поезії Шеллея.

Першою і найбільш характеристичною прикметою Кулішевих поем на теми з Туреччини є та, що у всіх добрим ґенієм героя є женщина. А що і в Шеллея женщина грає таку саму ролю, будучи в нього першою подвижницею релігії любови, то, пошукавши між поемами його, не трудно найти й таку, яка вже темою взятою з Туреччини схожа з подібними поемами Куліша, а ідеями, вираженими в ній, дуже сильно з ними споріднена. Тою поемою Шеллея є „Ляон і Цітна“.

На перший погляд ока Шелеєва поема видається нам чимсь дуже близькою передовсім до „Магомета і Хадизи“ Куліша. Вона писана спенсерівськими строфами. Тими самими строфами написана ціла поема „Магомет і Хадиза“, тимиж строфами написані деякі партії в поемі „Маруся Богуславка“ (н. пр. в Пісни першій V. в Пісни другій II, III й инші). Що навело Куліша на гадку ужити спенсерівської, в кождім разі не буденної, строфи, булоб хиба вже злишним питати. Але й Кулішева присвята „Марусі Богуславки“ подрузі (Ганні Барвінок) вже при поверховнім порівнанню з такоюж Шелеєвою присвятою „Ляона і Цітни“ подрузі, вказує сильну залежність Куліша від Шелеєя.

(Продовження буде).

В справі пенсійного обезпечення приватних службовиків.

На основі закона з 16|12 1906. австр. В. з. д. ч. 1 з 1907, ціс. розп. з 25|6 1914 австр. В. з. д. ч. 138 і закона з 10/6 1921 Дн. з Річп. П. ч. 59 поз. 370, всі приватні службовики, котрих заняття має характер урядовання, або ті, що виконують працю переважно умово і ті, що обняті законом о торговельних помічниках з 16|11 1910 австр. В. з. д. ч. 20, підлягають примусовому пенсійному обезпеченню в закладі пенсійнім для функціонарів (польськім) у Львові, або в однім з заступничих пенсійних заведень, яким для Українців є Пенсійний Інститут українських приватних урядників у Львові.

Мусять бути обезпечені також і ті, котрі за свої чинности ніякої винагороди не побирають.

Пенсійний заклад для функціонарів (польський) вже переводить з уряду примусово обезпечення тих, котрі цего обовязку не сповнили і як доносять, також від українських інституцій і приватних підприємців примусово з великими коштами екзекуційними стягає політична власть місячні оплати.

Прикро і стидно приходиться згадувати, що деякі українські інституції, удержувані українським грошем, на превеликий жаль і шкоду свойого народу дотепер не обезпечили своїх службовиків в своїм Пенсійнім Інституті і тепер мусять примусово обезпечити в чужій інституції і що ще є багато таких інституцій, котрі своїх службовиків взагалі не обезпечили, та чекають, аж польський заклад пенсійний примусово у себе до обезпечення зневолить.

Не хочеться вірити, однак маємо багато доказів, що так є.

Щоби оминути примусове пенсійне обезпечення в польськім закладі пенсійнім, повинні всі українські інституції кредитові, асекураційні, торговельні, промислові, всі кооперативи, спілки, адвокати, нотарі, промисловці і т. п., котрі ще не обезпечили своїх службовиків, негайно зголосити до обезпечення в Пенсійнім Інституті українських приватних урядників у Львові, ул. Домініканська ч. 11, II. пов. і забезпечити їх на випадок старости чи на випадок смерти їх рідним яке-таке емеритальне забезпечення.

Тимбільше повинні це зробити негайно, бо після нового польського закону діяльність Пенсійного Інституту є загрожена, якщо до 30. липня 1922 не виказиться 1000 членами котрої то скількости мимо кількакратних зазивів в „Вперед", „Українськім Вістнику", „Громадськім Вістнику" на жаль ще не має.

До 30. липня 1922. вже недалеко, нехай же не буде у нас ні одної інституції ні адвоката, нотара і т. д., котрі би до того послідного речинця не обезпечили своїх службовиків в своїм Пенсійнім Інституті і в цей спосіб сповнили обовязок супроти своїх службовиків а також обовязок національний.

Не отягаймося, щоби опісля не було за пізно, — не прийшло каятся, що через нашу байдужність мусіли віддати всі узбирані значні фонди в чужі руки, а що більше, будемо мусіли раз на все стратити одну суспільно-економічну інституцію, основану з тяжким трудом і великим накладом гроша, а на що ждуть з нетаєною радістю вороги нашого економічного поневолення.

Хочеться вірити, що ще перед оконечним речинцем (30|7) не бракуючих до тисячки, але принайменше кілька тисячів нових членів зголоситься до обезпечення в Пенсійнім Інституті, бо як свого часу писав в одній статті д-р Бариляк, у нас приватних службовиків „їм же ність числа". Хочеться вірити, що до 30|7 не буде ні одної української інституції, ні одного промисловця, ні одного адвоката, нотара Українця, котрі не приступилиб з обезпеченням своїх службовиків до Пенсійного Інституту.

Ждемо на вислід сего зазиву і віримо в його успіх.

Завважити треба теж, що в Пенсійнім Інституті можна обезпечити емеритальне заосмотрення також і таким службовикам, котрі не підлягають законному обезпеченню як пр. священикам, адвокатам, лікарям, артистам, агентам ріжних бранж і т. п., особливо повинні всі управи приватних шкіл обезпечити своїх учителів, священики обезпечити як добровільно приступаючі для себе заосмотрення на випадок старости і неспосібности до праці, а їх вдовам і сиротам на випадок смерти обезпеченого, хоч може не велику, але все сталу місячну підмогу, якої не можуть мати ні з життєвого обезпечення, ні з фонду вдів і сиріт по священиках, з котрого то фонду можна дістати лише одноразові підмоги.

Вкінці подається коротенько загальні услівя пенсійного обезпечення в Пенсійнім Інституті українських приватних урядників.

За підставу до обезпечення і виміру пенсій приймається покищо законну квоту від найнизшої Мп. 3.000 до найвищої Мп. 60.000 річно. Ті, що за свою чинність не побирають винагороди, мусять бути обезпечені так, колиб побирали Мп. 3.000 річно.

Сталі місячні оплати виносять 1% річних побрів принятих до обезпечення і певного проценту (тепер 10%) від місячної премії на фонд доріжняного додатку для свідчень, пр. коли когось обезпечиться з річними поборами Мп. 3.000, місячна оплата буде виносити 1% Мп. 30, до того 10% від Мп. 30 = Мп. 3, разом Мп. 33; від Мп. 10.000 — Мп. 100 + Мп. 10 = Мп. 110 і т. д. аж до Мп. 60.000, від котрих місячна оплата буде Мп. 600 + Мп. 60 = М. 660.

Оплату від обезпеченої квоти Мп. 3000 оплачує сам службодавець, від Мп. 3000 до Мп. 40.000 службодавець платить 2|3, службовик 1|3. від Мп. 40.000 до Мп. 60.000 службодавець і службовик по пополовині.

Добровільно приступаючі члени платять цілу оплату самі.

Щоби набути право до емеритури потреба бути обезпеченим найменче 5 років.

Стареча рента вже по 5 роках обезпечення виносить 30% підставової квоти, принятої до обезпечення, пр. від Мп. 3000 — Мп. 900 річно, від Мп. 10.000 — Мп. 3000 річно і т. д. від Мп. 60.000 — Мп. 18.000 річно, відтак процент відповідно збільшається, так що по 40 літах обезпечення осягається цілих 100%, т. є. Мп. 3000, 10.000 і т. д. аж до Мп. 60.000 річно.

Вдовича рента виносить половину ренти, яку побирав обезпечений, або яку був би набув у хвилі смерти.

Сирота дістає 1|3 часть ренти обезпеченого.

Кромі того вдова і сироти мають право до евентуального доріжняного додатку до ренти.

Коли пр. хтось переходить з Пенсійного Інституту до иншого пенсійного заведення, не тратить набутих прав і вплати переноситься до даного пенсійного заведення.

Друки для зголошень до обезпечення і евентуальні вияснення на жадання висилає Пенсійний Інститут українських приватних урядників, Львів, Домініканська 11|II. пов.

Яким Головчук.

Всі матеріяли, призначені до „Жіночого Вістника", проситься надсилати на адресу: О. Корецева, — Львів, Хмельовського 15.

З польських справ.

Нові міністри.

Новий премієр польського кабінету Слівінські одержав учора таке письмо від начальника польської держави:

До пана Артура Слівіньского у Варшаві. Іменую вас президентом міністрів польської републики. Рівночасно на ваше внесення іменую міністром внутрішних справ п. інж. Антона Каміньского, міністром закордонних справ п. інж. Нарутовича, міністром військових справ ген. пор. Казимира Соснковского, тимчасовим керманичем міністерства фінансів д-ра Казимира Зачка, міністром справедливости п. проф. Вацлава Маковского, міністром хліборобства і державних дібр п. д-ра Юзефа Рачиньского, міністром промислу і торговлі п. д-ра Стефана Осовского, міністром залізниць п. інж. Людвика Заґурного-Мариновского, міністром публичних робіт п. інж. Вл. Земіньского, міністром праці і суспільної опіки п. Людвика Даровского, міністром публичного здоровля п. д-ра Вітольда Ходзька. Рішення відносно покликання міністрів віроісповідань і просвіти та міністра почт і телеґрафів послідує пізніще.

Продають і заставляють.

З Варшави доносять до польських часописів: Труднощі що до особи д-ра Міхальского основувалися на тому, що він домагався, щоби більшість підпираюча уряд згодилася на винайом тютюневого монополю.

Др. Міхальскі має оферту закордонних капіталістів, які пропонують за винайом тютюневого момополю такі умови, що фінансові труднощі, які переживає польська

ІВАН КРЕВЕЦЬКИЙ.

Сучасники — Майбутнім.

(Продовження.)

Так стоїть справа з XVII—XVIII вв. нашої історії.

І справді. Три більші літописи: Величка, Грабянки і Самовидця та три щоденники: Марковича, Ханенка і Орлика (зрештою й досі не всі ще видані або невидані вповні!) та ще декілька инших. (н. пр. 4-томові подорожні спомини В. Григоровича Барського, Бродовича і т. д.) — отсе й уся мемуаристика наша, що відноситься до бурливих XVII—XVIII вв. нашої історії.

Деж щоденники, записки, спомини і т. д. наших діячів тих часів? Де описи поодиноких політичних і воєнних подій, поодиноких походів і битв, дипльоматичних переговорів і т. д.? Де як найточнійші описи таких важних для нас подій як Переяславський договір і т. д. аж до Полтави, Коліївщини, зруйнування Січи і місії Капніста включно? Деж щоденники, записки, спомини і т. д. П. Конашевича-Сагайдачного, Б. Хмельницького, Ів. Виговського, Ю. Немирича, П. Дорошенка, Ів. Мазепи, Капніста і найблищих товаришів і співробітників їх та стільки инших політичних і військових діячів наших? Де щоденники, записки, спомини і т. д. наших культурних діячів тих часів — отих усіх: Острожських, Вишенських, Могил, Барановичів, Гізелів, Галятовських, Довгалевських, Климентіїв, Г. Кониських, Копистенських, Коссових, Смотрицьких, Прокоповичів, Сковородів, Яворських і т. д. і т. д. аж до самого кінця XVIII. ст., до Котляревського?

Та вже найгірше стоїть справа з найновійшими часами, від XIX. в. На вік цей припадає, як відомо, наше відродження — національно-культурне та суспільно-політичне — на всім просторі українських земель: на Наддніпрянщині, в Галичині, на Буковині, а по части й на Закарпатській Україні. Цертелев, Котляревський, Гулак, Квітка, Максимович, Срезневський, Метлинський, Гребінка, Шевченко, Костомарів, Куліш, Вовчок, Антонович, Драгоманів, Чубинський, Рудченко, Житецький, Лисенко, Нечуй Левицький, Руданський, Старицький, Грінченко і т. д. і т. д. — на Наддніпрянщині; М. Шашкевич, Я. Головацький, Д. Зубрицький, Г. Яхимович, А. Петрушевич, І. Гушалевич, Б. Дідицький, М. Устіянович, Ю. Лаврівський, В. Барвінський, Франко, Олесницький і т. д. — у Галичині; Федькович, Воробкевич — на Буковині; Духнович, Добрянський — на Закарпатській Україні — отсе далеко не всі ще найголовнійші (покійні вже) діячі нашого відродження. Але чи багато знаємо ми про відродження се поза життєписами головних діячів його — тай то не всіх тай і не завсіди докладних?

Зналиб багато, навіть дуже багато, колиб мали нині автобіографії, щоденники, записки, спомини і т. д. усіх вичислених вище наших діячів. Та, на жаль, замість усіх, маємо записки тільки декількох із них, — чи радше уривки з записок. Щоденник Т. Шевченка (фрагмент), щоденник П. Куліша (забраний київською чрезвичайкою разом з иншими матеріялами в редактора журнала „Наше Минуле" в 1920 р.!), спомини М. Драгоманова (про звязки з б. австрійською Україною), фрагмент споминів — автобіографії В. Антоновича, театральні спомини М. Садовського, спомини пок. Хв. Вовка (невидані ще), та ще декілька менше важних — на Наддніпрянщині, записки спомини Я. Головацького, А. Заклинського, Шанковського, Дідицького, Вахнянина, а з останніх десятиліть мин. і теп. віку великі, одинокі в своїм роді у нас, спомини п. Ол. Барвінського (досі вийшло 2 томи) і так само великі, дуже цінні спомини пок. д-ра Е. Олесницького (невидані ще) та пок. Т. Реваковича (також невидані) — у Галичині, от і вся важнійша мемуаристика наша за останнє століття! Всі инші вичислені вище діячі XIX. ст. відійшли від нас без сповіди життя. Скільки цікавого забрали вони зі собою у могилу!...

І чи можна відтак дивуватися дуже, що історія наша повна темних місць та повикривлювана?

Як инакше розуміють вагу мемуаристики инші народи! Не тільки Французи, Англійці, Німці, Італійці, в яких того рода література розвинена дуже високо (в них знаходили час на писання записок і споминів такі люде, великі полководці і короновані голови, політики, фільософи, письменники й ин., як Фридрих Великий, Руссо, Ґете, Лессінг, Вагнер, Дарвін, Казанова, Бісмарк і т. д.). Але також наші сусіди: Москалі, Поляки, Чехи, Мадяри. Як багато в сих записок і споминів! Передовсім у Москалів і Поляків. Нема хоч трохи важнійшої події в новійшій московській і польській історії, з якою не був би звязаний цілий ряд записок і споминів. Не багацтво, але повінь цілу мемуарів Ви знайдете у московській і польській літературі XVIII—XX. вв., авторами яких є буквально всі верстви московського і польського громадянства: від цариці (Катерини II) і короля (Станислава-Августа) аж до міщанина і простого селянина-панщизняка...

(Докінчення буде.)

держава далибся (?) в помічній ступені усунути.

Пропозиція полягає на тому, що скарб польської держави одержав би річно титулом найму 80 міліонів мп. а незалежно від того також позичку в висоті 300 міліонів франц. франків і 10 міліонів фунтів стерлінгів. Крім цього польська держава брала би помітну участь в експльоатації тютюневого монополю.

„Кабінет інжинірів".

Ліквідація кабінетної кризи по думці Пілсудского, дає „Слову Польскому" ще один привід полагодити з ним свої порахунки. В одному з останніх чисел того часопису під заголовком „Уряд з авторитетом" читаємо, між иншим, таке: „Політика Пілсудского від перших днів його виступлення була корисною тільки для нього самого, бо помогла йому до винесення себе на найвище в державі становище, одначе для народу і польської держави була заєдно шкідлива. Щойно инші мусіли з трудом — о скільки це було іще можливим — відробляти те, що та політика зіпсувала.

То є незбиті історичні факти, яких ніхто і ніщо не зможе заперечити. І ніщо не дозваляє припускати, що ця зла і шкідлива політика фантастики, ризика і війни, зміниться на політику добру, розважну і зрілу, в політику реалізму, тверезости і мира".

Шліть жертви на будову памятника на могилі Леся Мартовича до Пов Тов-а Кредитового „Віра" в Раві Руській.

Совітська Росія.

Привернення приватної власности.

З Москви доносять: Совітський декрет в справі частинного привернення приватної власности в Росії відноситься до всяких незмонополізованих інституцій. Декрет піддержує право реквізиції, одначе з обовязком відшкодовання, признає гіпотечне право і право наслідства сум і обєктів, вартости до 10.000 рублів в золоті.

Процес проти Савінковців.

Як подають з Москви, процес проти 34 Савінковців скінчився. Часть обжалованих засуджена на кару смерти.

Воєнні настрої в сов. Росії.

Рижські часописи пишуть, що пропаґанда совітів в справі обмеження зброєнь є тільки тактичним маневром. В самій річи серед большевиків зростає воєнний настрій.

На днях помічник Троцького Еляньский мав в центральнім комуністичнім комітеті виклад про стан червоної армії, на якім заявив, що або належить армію здемобілізувати, або позволити їй розрубати мечем вузол інтриґ, ведених проти Росії при участи сусідуючих з нею держав.

Недуга Леніна.

По останнім звісткам з Москви, стан здоровля Леніна значно погіршився.

АДВОКАТ І ОБОРОНЕЦЬ В КАРНИХ СПРАВАХ

Д-р Евген Давидяк

веде канцелярію 1—4

у ЛЬВОВІ, вул. ВІРМЕНСЬКА 19.

Конференція в Газі.

На яких умовах?

В статті про гаґську конференцію пише Радек, що знатоки союзних держав повинні вияснити такі питання: 1) які галузі промислу має совітська Росія віддати чужинцям? 2) На яких умовах дала би Росія концесії на ведення підприємств їх бувшим власникам? 3) Які кредити і на яких умовах бажають капіталісти отворити Росії?

Радек признає, що совітська Росія збанкротувала фінансово і що російські делеґати в Газі не повинні уже вести боротьби о прінціпи.

Справа німецьких відшкодовань в Газі.

Як пише „Daily Mail", англійський уряд скарбу розглядав меморіял комісії для відшкодовань і застановлявся над способами, які уможливилиб Німеччині сповнення домагань союзних держав. Радили також над найліпшими методами фінансової політики Німеччини. Засади цього меморіялу мають бути подані до відома на конференції в Газі.

Справа кредиту для Росії.

На засіданню кредитової комісії гаґської конференції заявив Літвінов, що щойно тоді зможе поінформувати про пляни совітського уряду дотично відбудови Росії, коли одержить запевнення, що признані совітам кредити будуть загарантовані відносними урядами. Французький делеґат зреферував виготовлений комісією квестіонар, запитуючий представника совітів, на яку ціль обернено би визичені суми. На всі ті питання в справі відбудови Росії відповів Літвінов виминаючо. Гіястон Янг (Англ.) заявив, що Англія згодиласяб загарантувати по части кредити, пропоновані приватними особами, під умовою уділення запоруки, що праці в трьох комісіях дійсно перепровадиться. Літвінов висловив згоду на умови Англії й прирік, що на слідуючім засіданню дасть потрібні вияснення.

Оборонність польської держави.

Товариство військового знання в Познани уладжує що суботи академію, на яку запрошує представників науки, промислу і т. д., з метою освідомити польське громадянство, що в часі війни воно обовязане помагати армії всіми силами.

На останній такій академії полковник польського ґен. штабу Клеберґ говорив про оборонність польської держави. Польща, говорив референт, має невигідне ґеоґрафічне положення. Західні границі від сторони Німеччини виносять 780 км, границя зі Східними Прусами 410 км., а Росією 940. На заході на просторі ледве 20 — 30 км. Одра творить природну границю, зрештою границя є отворена. Познанщина, висунена в Німеччину, підчас війни може бути ударом від Шлеска і з другої сторони від Пілли легко відтята.

Франція на 40 міліонів мешканців граничить з Німеччиною на просторі 350 км. Отже на метер границі припадає 110 мешканців. В Німеччині на метер границі випадає 40, а в Польщі лише 13 мешканців. Польський промисловий центр, Горішний Шлеск лежить на самій границі найсильнійшого ворога. Вузький ґданський коридор ворогови відтяти не трудно. Східна польська границя є коротша й обезпечена на досить значнім просторі пінськими болотами.

Проти Німеччини й Росії що числять разом 190 міліонів мешканців, Польща в майбутній війні може числити на поміч Франції, Румунії, Чехословакії, Югославії, Естонії і Лотви, що числять разом з Польщею 120 міліонів мешканців.

При найвисшім зусиллі Польща може покликати 15 проц. людности під оружжя й виставити 3-міліонову армію. Крім того польський ґенеральний штаб числить на інтелектуальну і моральну висшість польського жовніра від російського, як не менш на інтензивнійшу підмогу т. зв. запілля.

Інтересний реферат виголосив майор Гіжеєвскі на тему польського воєнного промислу. Цей промисл дуже слабий, але його розвиток уможливлює армія, що дала доси замовлення 600 фірмам. Покищо, польський промисл не може заступити потреб польської армії і тому більшість воєнних матеріялів є роваджується з заграниці.

Дописи з краю.

Щирецчина.

Просвітна й економічна робота.

В Добрянах відбулися дня 14. м. м. загальні збори читальні „Просвіти" під проводом місцевого пароха о. Скоробогатого. Вписалося 26 нових членів. Молодіж стрималася спершу, але кілька днів пізнійше і молодіж почала вписуватися. Рішено скликати загальні збори „Сокола" та приступити в найблизшім часі до оснування кооперативи. Як делеґати філії „Просвіти" в Щирци взяли участь в зборах пп. Вилодимир Могильницький і Степан Книш.

В Попелянах відбулися 18. м. м. другі вже в сім році загальні збори кооперативи, щоб відновити передвоєнну діяльність. Змінено статут кооперативи та покликано управу, в якої склад увійшли: Микита Фітьо, Степан Одрехівський і Василь Михайлів як члени та Гринько Дорош і Михайло Дорош як заступники Предсідателем надзірної ради вибрано поновно п Володимира Могильницького зі Щирця, під якого проводом одні і другі збори відбувалися.

Кооператива має свою власну, бляхою криту, простору хату великої вартости, заняту тепер на школу і мешкання учительки. Розпочато заходи в цїли відобрання своєї хати. Вписалося поки що 28 членів з уділами на 38.000 мп. Уділ 1000 мп. вписове 200 мп.

В Горбачах відновлено читальню „Просвіти". Читальня має поміщення в будинку кооперативи. Обговорено справу віднови кооперативи, яка кромі власного дуже гарного дому, має майже комплетно уряджені молочарні. Будинок, що правда доволі знищений, представляє вартість много-міліонову. Як делеґати філії щирецької явилися пп. Володимир Могильницький і Степан Книш.

Чортків.

Драматичний кружок.

При місцевім „Народнім Домі" заснувався „Драматичний Кружок", якого перші збори відбулися дня 18. червня ц. р. при участи 30 членів Реферат про завдання і фінансове забезпечення кружка виголосив д-р Електорович, після чого розвинулася ширша дискусія, в якій учасники признавали велику потребу аматорського кружка та його важну ролю в освідомляючій роботі серед місцевого громадянства. Головою кружка став студ. М. Панкевич, секретарем студ. Крушельницький, режісером проф. Давибіда. Кружок приготовляє на день 2. липня ц. р. виставу „Панни Мари" Винниченка.

Жидачів.

Світлі хвилі.

Брак відповідної салі на відсвяткування памяти Тараса Шевченка був причиною, що свято то відбуто в Жидачеві уже майже на останку, бо дня 25. червня ц. р. але зате у власній відновленій салі українського „Сокола". Прилюдно належить піднести запал, безкорисність, жертволюбивість трьох жидачівських громадян, а то Івана Найди, Василя Дубика і Михайла Перогівського. Їм то передовсім належить завдячити, що національне свято взагалі могло відбутися. Через кілька тижнів від рана до пізного вечера ті три громадяне були заняті при віднові жидачівського „Сокола". Треба жити серед жидачівських обставин, щоби зрозуміти, якого майже геройства вони доказали.

Концерт відбувся у власній домівці власними міщанськими силами. До найкрасших точок програми належала передовсім діточа вистава „Дядько Тарас". Приготовання і вивчення тої вистави завдячує Жидачів знова двом громадянкам Любови і Соні Данилевичівним Жидачівські громадяне діждалися сензації: їх дітвора, калічена морально в нинішних, нерідних школах, заговорила й заспівала рідним словом. Було би добре, щоби в часі ферій уладжувано подібні вистави діточі частійше. В народних школах дітвора не чує нічого рідного, нехайже бодай в часі ферій віддихає здоровою українською атмосферою.

Новий Санч.

Примірне громадянство.

Невеличка українська громада в Новім Санчи не занехала і цим роком помянути найбільшого сина України Тараса. В неділю, дня 21. мая ц. р. улаштовано в салі Філії „Просвіти" гарний патріотичний вечір. Вступне слово виголосив місцевий священик о. Он. Гадзевич. Хорові точки відспівав місцевий хор при співучасти хористів українського театру ім. Гаєвського, що загостив тут на кілька вистав. Крім цего місцеві аматори відограли сценічну штуку в трех діях „Вечір Тараса Шевченка", написану о. Гадзевичем. Настрій так підчас хорових продукцій і деклямацій, як і підчас представленя був так зворушливий, що у присутних тиснулися в очах сльози радости і надії на краще майбутнє України.

Новосандецька українська громада може бути справдішним взірцем не одній українській громаді серед чисто-українського населення що до народно просвітного життя. А найважнійше те, що нема тут ніяких роздорів, ніяких особистих амбіцій та порахунків. Противно всюди проявляється карність і єдність. Вправді невеличка новосандецька українська громада, але сильна духом і велика любовю до України. Честь їй за те. Побажати би, щоби і дооколична українська інтелігенція на Лемківщині брала собі примір з неї. *Гість.*

Чагарі пов. Збараж.

Аматорські вистави.

Інтенсивною роботою на культурно-національному полі може похвалитися аматорський кружок с. Чагарів під проводом енерґічного та меткого п. Давидовича. До тепер відограно вже кільканайцять штук з дуже добрим успіхом. Дня 5. червня ц. р. відограно в селі Лозівка, „Ой не ходи Грицю". Штука для сільських аматорів зовсім не легка, а про те вийшла дуже гарно.

На виставі були присутні також гості з Тернополя, винесли зовсім добре враження. Аматорський кружок в Чагарах тішиться симпатією всего населення, яке не зважаючи на досить високі ціни місць, на кождій виставі по береги заповню-

салю, а з призбираних фондів, кружок частину відсилає на культурно-національні та гуманітарні цілі, а частину обертає на власні потреби, як прим. недавно закуплено 50 крісел, для власного ужитку, звернеться до комітету помочі аматорським гурткам при тов-і „Просвіта" у Львові, в цілі закупу инших для гуртка потрібних річей. *С.*

Ліски пов. Коломия.

Відновлення читальні.

Дня 21. травня с. р. відновлено у нас заходом управителя школи п. Кочія і свідомих громадян читальню „Просвіти". До тепер вписалося понад 50 членів, але що неділі вписуються нові — головно молодші господарі. Читальня не має поки що власного дому. При добрій волі членів і громади піде все гаразд.

За те сусідне село Корш'в, хоч в четверо більше, чомусь дрімає. А є там власний читальняний будинок, вартости кількох міліонів. Перед війною була там читальня „Просвіти", а тепер кузня, чи щось таке. Місцева інтелігенція чомусь не дбає про своє село. Дивне і це, що коломийська філія „Просвіти" не інтересується цим селом і не відновила там читальні. А свідомих людей є там досить.

Сусід.

Метрикальні містерії.

Starostwo w Skolem.
L. 7207.
Skole dnia 22. V. 1922.
Do
Wielebnego Urzędu parafialnego obr. gr.-kat. jako Urzędu metrykalnego w Korczynie rust.

W myśl okólnika Województwa w Stanisławowie z dnia 12. I. 1922. L. 134/V intynowanego tut. reskryptem z dnia 5/V 1922 L. 5965 mają być prowadzone księgi metrykalne w języku łacińskim a prowadzenie w innym języku jest nie dozwolone. Wobec tego, że wszystkie wyciągi metrykalne muszą zgadzać się z wpisami metrykalnymi mają być one wystawione w języku łacińskim.

Wbrew istniejącym przepisom przedłożył tamt. Urząd parafialny dołączony wyciąg metrykalny w języku ruskim, który zwracam do wygotowania go jak wymaga przepis, przyczem zauważam że byłbym nie mile zmuszonym do zastosowania sankcji karnej w tej mierze obowiązującej.

Starosta:
(підпис нечиткий).

РІЖНІ ВІСТИ.

За англійсько-французьке порозуміння.

У відповіди на ряд інтерпеляцій в справі ґенуенської конференції і французько-англійського непорозуміння заявив Бальфур у вищій палаті, що одинокою точкою, що до якої не згоджувалась Англія з Францією, було питання власности.

Льорд Ґрей прийняв цю заяву і підчеркнув, що великою полекшою є факт, що побоювання що до англійсько-французького непорозуміння являються безпідставні. Бо коли співпраця Зединених Держав у відбудові є конечною, то тісне англійсько-французьке порозуміння є першим услівям цеї відбудови.

Промовець домагався, щоби Англія і Франція постійно повідомляли наперед Америку, в разі коли хотілиб скликувати знов конференцію в роді Ґенуї або Гаги.

По його думці Франція поступила справедливо, виключаючи справи репарації з програми гаґської конференції. Англія, яка перше домагалася, щоби Німеччина додержала обовязок виплати, не має права жадати від Франції, щоби змінила своє становище. Треба взяти під увагу, що справа німецьких виплат є для Франції незвичайно важною, натомість для Англії має менше значіння.

Присуд в справі румунських комуністів.

З Букарешту доносять: Комуністів, котрі довершили замаху на сенат в 1920 р, вже засуджено. Один з них Макс Ґольдштерн зістав засуджений на досмертні тяжкі роботи, инших покарано тюрмою від 1 місяця до 10 літ.

Розправа в справі атентату на Мілюкова.

Розправа в справі атентату на Мілюкова відбудеться в берлінській Фільгармонії 6. липня.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Конференція в Газі.

Гага. (ПАТ.) Нині відбулося засідання комісії для російських довгів в присутности російської делеґатів в справі уділення інформацій відносно російського буджету і торговельного білянсу Росії. Літвінов обіцяв дати ці інформації.

Гага. (ПАТ.) Нині відбулося засідання комісії для справ приватної власности. Літвінов заявив готовість совітів до визнання права власности нових власників не титулом набутих давнійше прав власности, але тому, що це відповідає інтересам держави. Зі сторони комісії застереженося виразно проти такого ставлення справи, зазначуючи, що обговорювання питання прінціпів противиться програмі конференції. Предложено розглянути справу конкретно, установлюючи для кождої з них услівя інвестиції і відшкодовань. Літвінов домагався, щоби подати йому цифрові претенсії поодиноких держав і обіцяв дати пояснення, які інтересують комісію. Комісія заявила, що представляє відповідні цифри без ґарантії їх точности. Сконстатовано можливість ведення дальших нарад по програмі підкомісії.

Л. Джордж скликає нову міжнародню конференцію.

Рим. (ПАТ.) Авас. По донесенням часописів, йдуть наради, заініційовані Л. Джорджем в справі скликання міжнародньої конференції, котра мала би відбутися в серпни в одній з місцевостей Рівієри.

Найдення самоходу убийників Ратенава.

Берлін. (ПАТ.) Президія поліції звідомляє, що поліція найшла вчера самохід, котрим користувалися убийники при виконанню атентату на Ратенава.

Викриття убийників Ратенава.

Берлін. (ПАТ.) Б. Вольфа доносить: Президія поліції звідомляє, що справа вбивства мін. Ратенава вияснилася. Поліції звісні є назвища вбийників і їх точний опис. Убийниками є Берлінець Ернест Вернер Техове, Саксонець Фішер, званий також Фогель і Мекленбурґієць Кнаєр званий Кернер або Керн. Належали вони до організаці „С" і були давнійше членами бриґади Ергардта. Арештовано кілька осіб під замітом співучасти в убивстві.

Гановер (ПАТ.) Три вбийники Ратенава, котрих назвища звісні є поліції, мають 21—25 літ. Досі їх не арештовано. Є одначе всякі познаки, що вони перебувають в державі.

Арештування убийника Ратенава?

Берлін. (ПАТ.) БК. „Фос. Цтг." доносить, що в ночи з понеділка на второк арештовано одного учасника атентату на Ратенава.

Наслідник Ратенава.

Прага. (ПАТ.) „По. Тгт." доносить з Берліна, що як наслідника Ратенава вичислюють д-ра Герменса, б. міністра скарбу.

Мін. Ульріх на лісті заговорників.

Прага. (ПАТ.(„Пр. Тгт." доносить з Берліна, що міністра Ульріха повідомлено, що організація „Консуль" помістила його на лісті осіб, котрих мається в найблищому часі вбити.

Ленін в аґонії.

Льондон. (ПАТ.) Райтер доносить з Ревля, що по найновійшим вістям з Москви стан здоровля Леніна останніми часами погіршився значно. Говорить він лише з трудом, а часто тратить память, так що не пізнає осіб свого окруження. Два звісні німецькі лікарі виїхали літаком до Москви.

Наслідник Леніна.

Ліон. (ПАТ.) По донесенням російської преси, наслідником Леніна має бути Дзержинський.

НОВИНКИ.

— **Фабрикація нових гуцульських депутацій.** Краківські ґазети доносять, що в Варшаві зявилася „делеґація Гуцулів", зложена з якогось Данилюка (здається знаного на львівськім бруку ред. „Депеши", який свого часу вчився їздити в Кракові літаком. — Прим. складача.) і Кочержука, якій проводив предсідник Союза дідичів Маріян Ярошиньскі. „Делеґація" була у міністра рільництва і фінансів та „вернула вдоволена з вислідів своєї подорожі". („З. і В.").

— **Мусять зо'катися платні.** З Надвірнянщини пишуть: У нас від 1. січня 1922. духовенство не побирає місячної платні, а то тому, що надвірнянські уряди домагаються писати квіти по польськи. Також духовенство богородчанського повіту відмовилося від того. Цікавоб знати, чи і в других повітах те саме діється та чому воно так? Чи польський скарб задумав в той спосіб все українське духовенство обібрати і з так малої нагороди, за всі візвання до предкладання всяких метрикальних дат!

— **Зміненя податкових урядів.** Дня 30. ц. м. звивають польські власти отсі податкові уряди: Буск, Лопатин, Олесько, Янів, Бірча, Краковець, Дубенко, Ніжанковичі, Козова, Глиняни, Яблонів, Товсте, Порохник, Сінява, Соколів, Гологів, Улянів, Борина, Комарно, Мелиничі, Стара Сіль, Балигород, Динів, Буковиско, Лютовиска, Отинія, Солокіна, Рожнятів, Куликів, Грималів, Микулиничі, Підволочиска. — („З. і В.").

— **Аґент поліції питає за „товаришем".** Зараз по описаній нами візиті поліції на технічних викладах прийшов один аґент (Хмельовскі) до мешкання студ. Романа Базилевича при вул. Чарнецького 26. і спитав наївно: „Чи є тут товариш Ромко Базилевич?", почім представившися, перевів з поліцією докладну двогодинну ревізію, при якій знайшов і забрав „небезпечні" рисунки з начеркової ґеометрії і математичні шкільні задачі. Опісля перевели ще ревізію у студента Зарицького.

— **Спис „померших" на таємничій клепсидрі.** „Курер повшехни" з дня 28. червня подає спис студентів-Українців зі Львова і округа записаних на польський університет, яких уміщено на згаданій клепсидрі, як померших для українського народу. Є вони: Бачинський Роман Львів, Белей Роман Знесіння, Борис Омелян Зелена 41, Букало Семен Сапіги 12. Горош Іван Лицарська 10, Грицишин Волод. Корняктів, Зубрицький Куркова, Кльован Роман Богданівка, Кокодинський Антін Яричів, Криштальський Роман Словацького 18, Краверишин Мирослав Кохановского, Левицька Стефанія Охоронок 12, Наджога Альфред Городенка. Нападієвич Андрій Боніфратрів, Нівінський Олекса Добра 3, Олійник Роман Садівницька 12, Саламанчук Олекса Декерта 24, Слоневський Ярослав, Шимоновича 5, Стрийський Роман Куркова 25, Стрийський Зеновій Куркова 25, Хомінський, Чайківський Степан Корняктів 3.

— **Редукція салінарних робітників в Косові.** До новинки про редукцію салінарних робітників в Косові, поміщеної нами в 98 ч., одержуємо вияснення, що редукція списаних там робітників-Українців наступила на виразний приказ центральних польських властей і мусіла захопити саме тих робітників, як наймолодших, між якими є й один Поляк. За те не можна винувати в тому управителя косівської саліни п. Альбрехта, який у відношенню до робітників являється все справедливим, безсторонним і тактовним чоловіком. При тім зазначуємо, що варшавським властям, які мають на те дуже вигідний австрійський §. 30 служб. регуляміну, ходить о як найбільше „відукраїнщення" східно-галицьких салін, щоби їх опісля заступити Мазурами.

— **Подорожіння часописів.** В наслідок подорожіння паперу й цін друку піднесені з днем 1. липня ціни всіх краківських і варшавських часописів на 40 марок за примірник.

— **Нові трамваєві лінії у Львові.** Комісія електричних трамваїв виготовлює плян будови трьох нових трамваєвих ліній у Львові. Перша йшла би через вулицю Пелчинську до вул. Сапіги і двірця. Друга через вул. Клепарівську а трета вулицею Поніньского до Освічі. Для побудовання тої сіти має утворитися окреме фінансове стоваришення.

— **Воєвода не може спати!** Зі Станиславова пишуть: Станиславівський воєвода Юристовский мешкає в Станиславові при вул. Третого мая напроти касарні піхотинців. З сеї вулиці веде бічна вулиця до військового шпиталю. В часі війни сю улицю знищено, а вибої і ями спричинюють тільки гамору, що воєвода не може спати. Та живуть на світі такі люде, що уродилися в щасливу годину. З Варшави як раз прислали пятьдесять міліонів на поправу доріг в повіті. З того фонду виасиґнувало „воєвудзтво" маґістратови Станиславова міліон і ще додасть, маґістрат позвозив на згадану улицю каміння і пісок, інжінери зроблять порядок і — воєвода буде спати. А тимчасом мешканці усіх инших крайно занедбаних вулиць Станиславова просять Всевишного, щоби воєвода при кождій вулиці мешкав хоч по кілька тижнів.

— **Пашпорти для еміґрантів.** Еміґраційний уряд оголошує, що стараючися о пашпорт для виїзду до Америки мають зложити в своїм старостві окрім потрібних документів також „аффідавіт" (лист від кревних). „Аффідавіт" вишле староство до еміґр. уряду для кваліфікації, котрі з еміґрантів відповідають вимогам „білю" і котрим можна видати пашпорт. Безпосередно „аффідавіт" еміґр. уряд від еміґранта не буде приймати, тому остерігає всіх перед непотрібним виїздом. Те саме обовязує тих, що хоч мають вже пашпорт, але його треба продовжити. Еміґранти, які одержать пашпорт просто з комісаріяту в Варшаві, мають зголоситися особисто в еміґр. уряді і представити свій „аффідавіт", який по двох днях одержать назад.

— **Вшануйте гроби померших.** Один старший священик пише: Недавно вибрався я до одного села в Зборівщині. З жалем прийшлося глядіти на понищені господарства, попалені церкви, пориті ямами ниви. Та найбільше зворушили мене во-

єнні цвинтарі в Ярославичах та Гукалівцях; позбавлені всякої огорожі гроби з поломаними хрестами й засмічені і потолочені худобою, яка на цвинтарах пасеться. На милий Біг — чи нема кому з молодих людей впорядкувати могил, обгородити їх хочби дротом, поправити хрести і засіяти бодай польним цвітом. В кождім разі ми, як народ культурний, повинні вшанувати гроби поляглих, без огляду на те, кого вони там криють. Без сумніву, що молодь охоча найдеться, треба лише комусь дати до того почин.

— **Спис стрільців У. Г. А, похованих на личаківськім кладовищі.** (Число побіч назвища означує число могили) Абрагамович Теодор 55, Андріїв Степан 103, Атаманюк Іван 8, Бабіцький Олекса 52, Байрович Олекса 51, Балян Філько 64, Блішковк Н. 57, Бойко Михайло 75, Боронець Михайло 73, Ващинський Михайло 75, Веницький Антін 56, Вінярський Роман 113, Вірга Михайло 11, Возний Степан 86, Волячко Ілько 93, Войта Н. 97, Гетманик Олекса 63, Гідяк Іван 115, Головацький Семен 54, Годема Юрій 116, Григорій Фридрик 91, Гучко Яків 75, Газда Микола 16, Гартицький Марко 45, Греб Адольф 76, Гркіц Владислав 117, Давид Н. 59, Дада Теодор 59, Демчук Іван 30, Демчина Іван 110, Добрянський Михайло 84, Доложанський Степан 87, Дума Тома 114, Дундяк Василь 89, Дусанівський Іван 124, Ейєн Еміль 56, Жбік Кирило 64, Загайський Дмитро 18, Качан Іван 122, Квестюк Лука 33, Кисіль Павло 54, Кіліба Степан 81, Копчак Василь 67, Корольчук Теодор 94, Корусець Теодор 102, Кастіян Гаврило 93, Костено Карло 119, Костян Олекса 33, Кльопач Н. 24, Кулишин Олекса 99, Корович Микола 55, Кушнр Василь 53, Куш Теодор 62, Луць Маріян 97, Максимів Йосафат 52, Майда Гриць 30, Малець Степан 86, Манцев Василь 67, Михайленко Роман 75, Микитюк Микола 120, Назарак Сидір 91, Негребецький Степан 31, Неполевич Степан 44, Новацький Василь 103, Оцель Іван 76, Паланюк Іван 125, Пахоляк Михайло 126, Подолянський Осип 46, Попович Гриць 44, Пиш Степан 78, Ранч Н. 30, Ревицький Григорій 72, Ретяк Остап 74, Решетовський Дмитро 43, Рудий Михайло 76, Садиків Н. 53, Сеницький Н. 88, Сімон Осип 34, Сидір Василь 78, Слободзян Діонізій 48, Слободзян Н. 22, Скрудеюк Василь 102, Смага Роман 21, Собків Петро 25, Снак Андрій 32, Стасів Степан 43, Стефаненко Борис 28, Стецько Федь 55, Тиконний Филип 123, Томківський Олекса 84, Тричика Юрій 97, Федорович Степан 6, Федина Олекса 34, Федишин Роман 27, Фельчишин Іван 7, Флис Юліян 85, Хабніцький Гарасим 68, Хальтан Дмитро 75, Хращевський Н. 54, Цибуньчак Федір 73, Черський Степан 64, Чабан Павло 121, Шлябіцький Іван 3, Шарак Онуфрій 83, Шиманський Осип 84, Шкварок Осип 83, Юрашкевич Осип 99. Яворський Семен 92, Незвісних іменами Стрільців на тім кладовищі находиться 30.

— **Катастрофа в копальні.** В копальні воску на Помірках к. Трускавця вибухла катастрофа. Один робітник згинув, кількох ранених.

— **Траґедія стрільця-еміґранта.** В Літомеричах на Чехословаччині застрілив дня 14. ц. м. український стрілець Кость Бобяк дівчину Анну Біманову, а потім сам убився вистрілом з револьвера. — („З. і В.")

— **Француз — львівському маґістратови.** Французький мер Шарль Леґра, який недавно був у Львові, оголошує в „Журналь де деба" свої враження, кажучи м. и.: Все було би гарне, коли би в місті не були такі дрантиві, діраві і засмічені хідники, і коли би курява пороху не запирала прохожим віддиху... і коли би в часі дощу не треба бродити по калабанях.

— **Час отвирання склепів.** Згідно з останнім рішенням купецтва львівські склепи будуть отвиратися о год 8. рано, а замикатися о год. 6. вечером.

— **Як „розвивається" рільництво.** На території, зайнятій Польщею, стоїть ще понад 370.000 гектарів землі облогом. З того на східні „креси" припадає 300.000 (!), а на саму Східну Галичину около 30.000 гектарів.

— **Тютюн дорожіє.** На „втіху" курців подорожіє небаром тютюн майже о 100 проц.

— **Неговючі кінофільми.** Всім відомо, що кінотеатральні фільми, які готуються з легкогорючого целюльоїда, дуже небезпечні в пожарному відношенні. Багато пожеж в кінах з людськими жертвами (досить пригадати пожежу кіна в Ню-Йорку в 1920 р., яка мала більше, як півсоток людських жертв) — яскраво свідчать про цей загальновідомий факт. Тепер пожежи в кінах мусять зникнути, бо в близькому часі щезає головна причина, що викликає їх — легка горючість фільмів. Як повідомляє газ. „Время", германський інженір-хемік Густав Шааф винайшов спосіб виробу фільмів з матеріялу, який не горить навіть в найсильнішому полумі. Спроби з новими фільмами дали блискучі наслідки. Коли фільмову бинду Шаафа запалити, то вона зараз тухне, а під впливом сильного нагрівання лише шкарубиться і потім починає топитися, як стеарин, без полумя і диму. Новий винахід має величезне значіння для німецької промисловости, побивши рекорд удосконалення кінофільмів, над яким довго працювала французька фірма Пате, що винайшла нові кінофільми з ацетильцелюльози і добилася видання закону у Франції, який заборонив привіз туди фільмів з инших матеріялів, крім ацетильцелюльози. Удосконалення фірми Пате має ту слабу сторону, що фільми з ацетильцелюльози дуже крохкі і неміцні, і новому винаходові німецької техніки буде дуже легко з ним конкурувати.

— **Підвижка платні для урядників.** З днем 1. липня одержать польські державні урядники підвижку платні о 110 проц.

— **Катастрофа в Берліні.** Минулої середи скоїлася на підземній берлінській залізниці страшна катастрофа. Поїзд, яким з маніфестації вертало багато людей, на дахах й ступнях вагонів, зачепив об другий поїзд, в наслідок чого около 20 осіб згинуло, а 30 тяжко поранених.

— **II. Виставка картин Олекси Новаківського** отворена щодня в комнатах помешкання артиста — ул. Землявковського ч. 2. Звертаємо увагу загалу, що на виставці Новаківського находиться під теперішню пору около 70 картин стягнених з приватних збірок, які ніколи вже відтак не утворять такого повного комплету.

— **З театру.** З метою допомоги артистам українських театрів, буде виставлена в неділю дня 2. липня драма на 4 дії Білої Костенка п. н. „Батраки" в салі інституту ім. Лисенка. Виступають дві кращі сили з головного київського театру Садовського арт. Березовський і Авсюкевич, з кремянецького театру Кревецька, з Незалежного Галин. і и., яких імена відомі на Великій Україні, а по части і в Галичині, говорять самі за себе, і тому сподіємось, що наша публика щиро привітає їх одинокий виступ на львівській сцені.

— **Позір!** Спішіть на Великий Січовий Фестин в неділю о 4. год. пополудне. В програму входять: Шукання долі, Ворожбит з Халдеї, почта, Коло щастя, Танці і мячеві змагання, Україна — С. В. Ш. Змагання о год. 5. Грає духова орхестра. — Старшина. 1843 1—2

— **Спішіть** з направою футер тепер через літо і нові замовляйте в українській фірмі Карпяка у Львові вул. Куркова 11. а.

1859 1—6

Звіт з д'яльности Народної Лічниці за рік 1921

Загальні збори Народної Лічниці у Львові відбулися 26. квітня ц. р., на яких управа і дирекція зложило обширні звіти зі своєї діяльности. Тому що розвиток сеї гуманітарної інституції інтересний для ширшого загалу нашої суспільности, подаю про неї деякі подробиці.

В році 1921. ординувало в Нар. Лічниці 11 лікарів у всіх спеціяльностях лікарської науки, а то: д-р Барвінський для діточих, д-р Вахняник для внутрішних, д-р Дрималик як директор для внутрішних, д-р Куровець для внутрішних, діточих і ушних, дір Яків Зельцер для хірурґічних, д-р Надель для полових і шкірних, д-р Івановський для нервових, д-р Іґель очних хоріб, д-р Туна-Надраґа для жіночих хоріб, д-р Ж. Зельцер для хоріб носа, горла і уха, д р Музика бактеріольоґічні і хемічні розсліди.

В році 1921 зголосилося 7.047 хорих, а уділено лікарських порад 19.161. Після народности було 61 проц. Українців, Поляків 30 проц., Жидів 8 проц., Німців і Росіян 1 проц. Зі Львова було около 70 проц. і 30 проц. з провінції з усіх повітів Сх. Галичини. Значний процент хорих був з Холмщини і Волині.

Народна Лічниця удержувалася власними силами. т. є вкладками членів, датками хорих, дарами українських економічних інституцій і поодиноких громадян. Значнійші дари жертвували: Народна Гостинниця 50.000 і 10.000 мп., а крім сього на бльочки зібрав директор Нар. Гост. п. Пащак 4 865 мп., Союз Кредитовий 50.000 мп., Земельний Банк 5.000 мп., Відбудова 5.000, Дністер 2.000 мп., Митрополіт 100 000 мп. Від краєвих державних польських властей не мала Народ. Лічниця жадних субвенцій ані від маґістрату міста Львова, хоч 30 проц. хорих було Поляків, противно маґістрат стягнув 7.700 мп. з доходу концерту уряджуваного в користь Нар. Лічниці. З сих жертв покривала управа Нар. Л. всі біжучі адміністраційні видатки, як закупно ліків, дезінфекційних і перевязочних середників, світло, опал, оплату служби, прання білля, закупно інвентаря і лікарських приладів. Крім сего переведено в році значні адаптації дому Н. Лічниці, як покриття даху, біленя стін, лякерування операційної салі.

Директор Лічниці д-р Дрималик скликував лікарські конференції ординуючих лікарів, на яких раджено над всякими потребами в цілі розвою і поширення діяльности Лічниці. Конференція ухвалила направу водопроводів у всіх ординаційних салях, переставлення печей, обтинковання і вибілення стін зі вні і внутр, покриття даху крила Лічниці, інсталяцію електричного світла для лікарських ординацій і кремінної лямпи, інсталяцію ґазового огрівання води і для дезінфекцій інструментів, перевязок Потрібні доконечні адаптації будуть вимагати кошту около півтора міліона мп.

Загальні збори ухвалили поширити діяльність Н. Лічниці, щоби лічити не лише амбуляторійно, але також шпитально т. є, щоби добудувати окремий будинок, де хорі оперовані могли би через якийсь час лежати. Все то є доконче потрібне, але вимагає великого накладу гроша. Народня Лічниця не має жадного власного маєтку, ані фондів, тому відкликуємося до жертвенности загалу, а особливо до фінансових інституцій у Львові і в краю, а особливо до сих людей, що співчують людському нещастю і хочуть помогти бідним хорим. Грошеві датки належить слати на руки д-ра Курівця Львів, вулиця Вірменська ч. 3. Членська вкладка на рік 1922 виносить 500 мп.

Куровець

ЖЕРТВИ

Рідна Школа.

В місяци марті с. р. прислали П. К. О. на „Рідну Школу" в м. п.: М. Туркевич 400, д-р Ардан 300, д-р І. Полохайло 1000, д-р В. Вітошинський 500, Ю. Сікач 240, М. Тереховський 200, о. Ст. Тесля зб. 12.744, М. Прокулевичівна 100, д-р О Ріпецький 1000, С. Скульський 100, о. О. Гнатківський 500, С. Сус 200, О. Кузьмів 300, М. Невега 100, А. Цап 1500, о. В. Кулик зб. 49.928, О. Наконечний 500, А. Штень 500, В. Бєлецький 100, о. І. Олесницький 700, В. Соболевський 500, о. С. Левицький 100, чит.: „Просвіти" Пеньківці 700, Я. Шляхтич 530, о. М. Артемович 200, П. Червак 100, І. Дутка 500, д-р А. Лисяк 470, Ю. Мудрак 500, П Сурма 200, В. Теребушний500, В. Кіцак 200, І. Прокоп 100, о. М. Гриценяк 200, о. К. Винницький 200, о. О. Котис 700, М. Хромовська 300, о. Е. Січинський 500, о. М. Галянт 100, В. Марків 100. д-р. А. Жуковський 700, зб. в Сороцьку 9580, о, М. Ріпецький 400, Л. Посацький 1000, І. Вітик 1000, П. Росовський 100, А. Базилевич 300, Ю. Панківський 160, о. С. Шеремета 130, Ю. Федевич 300, Г. Качмар 300, о. С. Наконечний 5000 коляда, О. Гусак 100, Г. Голяк 200, О. Леґедза 100, о. Ю. Шуплат 500, М. Гординська 300, о. Ю М. Присташ зб. 5922, Й. Шкамбара 300, Бадарич 1000, о. М. Тесля 275, В. Парипа 300, д-р Т. Соневицький 400, І. Литвин 500, д-р Ст. Мацейович 500, о. М. Гавронський 500, о. Й. Ільницький 100, Я. Горницька 200, С. Качмар 300, Г. Дорожинський 1000, С. Пикулицький з наг. імянин 100, інж. Е. Бородиєвич 4500 зб., А. Гладій 200, М. Ціцімірський 100, д-р С. Дмоховський 500, о. І. Гринчук 1000, А. Сумик 200, Є. Білинський 500, чит. „Просвіти" Боляновичі 500, о. Ф. Згорнякевич 250, І. Барна 300, І. Таніч 100, Склад „Народна Торговля" Косів 200, І. Грегорович 200, Д Фреюк 200, В. Мельничук 405, за школярів II. і III. кляси А. Слиж 100, О. Курдидик 100, д-р Сохацький 200, д р О. Маковей за громаду Хартонівці 1800, О. Павлищак 500, о. Іванусів 200, І. М. Коцюба 200, о. Е. Мандзик 2000 коляда Слободи болехівської, о. М. Турчиновський 300, о. А. Малиновський 500, Н. Солецький 100, Н. Попадюк 100, Кружок „У. П. Т." Борщів 257.525, В. Чапля 500, о. В. Дорош 1000, о. О. Крвавич 1000, Д. Глодан 250, Р. Скалений зб. 6390, С. Сохацький 100, о. І. Мінко 300, о. А. Доборянський за кр. „У. П. Т." Бучач 118.328, о. С. Вильчинський 100, о. І. Титар 300, З Обушкевич 300, о. П. Мазяк 500, Ю. Лужний зб. від тов. 3600, І. Паламар зб. 700, о. Й. Рудницький 100, С. Царик 300, о. В. Мандрусяк 1000, П. Яблонський 1000, Є. Лисинецький 2700, о. М. Була 500, Г. Орищин 1150, о. А. Гвоздецький 250, д-р М. Бабюк 1000, М. Лисняк 300, С. Желехівська 500, Спілкова Торговля Денисів 433, о. А. Лошній 300. IX.

Голодній Україні

зложено в „Дністрі" кн. 13.380 в часі від дня 22. мая по день 6. червня в польських марках:

по 810 Парохіяне с. Кальне, по 800 Діти народ. школи Підгородище, по 600 Зиновія Майковська Львів, по 500 Ст. Ломиш Велдіж, Петро Борачок Мізунь, М. Остерман Галич, Павлина Козоріс Калуш, Кар. Лотоцька Перемишль, Волод. Насальський Заблудів, Андрій Мельник Косів, Т. Слободян Чорна, по 500 зі Львова: о Л. Куницький, Ю. Цьонка, Л. Стрільчук, Ст. Тимчишин, Мих. Руденський, Іван Добрянський, Емілія Спожарська, Маруся Федусевичівна, Пелягія Журовська, Мих. Денис, М. Пацула, о. Василь Мандрак, Іван Дмитрів, Антін Троян, Марійка Болюбаш, Юрко Джигала, Ірина Карановича. Григ. Палюх. Антін Мо-

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСТНИК

Свій до свого по своє!

Українська фабрика цукорків „Фортуна“.

Перед сьогорічним Великоднем засновано в Перемишли українськими силами фабрику цукорків і помадок „Фортуна“. Як довго заснувательки тої фабрики (дві Українки) виробляли свої цукорки і помадки при помочі ще одного фахового робітника так сказати-б самочинно, — у малім „масштабі“ —, так довго мали від купців — Жидів в Перемишли запевне у доставу цукру та всіх потрібних матеріялів. Але як купці з часом побачили, що поширена українська продукція може дуже некорисно на їхній жидівській продукції цукорків і чеколядок і помадок відбитися, не тільки відмовили доставу цукру і других матеріялів, але постаралися, що і згаданий фаховий робітник відказався дальше працювати. Була це хвиля, коли здавалося, що „Фортуна“ пропаде, мимо сего, що на перший відклик до української суспільности наспіли від наших торговельних спілок і поодиноких осіб навіть досить численні замовлення, на які — на перевеликий жаль — серед даних умов годі було відповісти.

Здавалось би, що „Фортуні“ прийде амінь. Однак одна із спільничок, енергічна і метка п. Авд. замість упасти духом, постаралася о можливо найлучшого а независимого фахового робітника із першоклясної фабрики в Одесі, прибрала ще одного спільника з потрібними капіталами, закупила конечні машини, поширила і відповідно приспособила поміщення фабрики в Перемишли, забезпечила доставу цукру і нині фабрика стоїть, готова відповісти всяким хочби і найвибагливійшим вимогам не то своєї, але навіть і заграничної публики.

Про якість і ріжні роди і сорти і зовнішний вид фабрикатів не має що навіть слів тратити, вистарчить лише їх побачити. Тут хиба треба конечно підчеркнути сю похвальну сторону фабрики, що цукорки всяких сортів, які де інде роблять із сурогатів цукру (нп. меляси, крохмалю і сахарини і т. п.). „Фортуна“ виконує виключно з чистого цукру. Одно замовлення, одна проба вистарчить, щоби забезпечити слушно належний збут для фабрикатів „Фортуни“.

Все, що треба було зробити зі сторони спільників-фабрикантів Українців для продукції цукорків і помадок, які би на ринку гідно репрезентували українську фірму — зроблено, без огляду на високі видатки і незвичайно великий вклад праці і заходів підприємців; зроблено все, щоби мимо загального бойкоту через чужі нам фірми, гроші наших українських консументів цукорків і помадок так сільських, як і міських, не йшли на збогачення чужих, а йшли на забезпечення істнування своїм.

Тепер черга на українські як найширші круги консументів так в виді торговельних спілок, як і частних осіб. Хай широко і далеко по Україні залунає клич: „Свій до свого“ при покупні цукорків і помадок.

г.

Нові векслеві оплати.

З днем 26 червня ц. р. став обовязувати польський закон про нові підвисшені оплати від векселів.

Для всіх векслів, як простих так і переказових, виданих в краю, а рівнож що їх видано за кордоном, але платних в краю, новий закон встановлює стемплеву оплату в розмірі 3 (трьох) марок від кождої встановленої на векселі 1.000 (тисячі) марок, при чому: при сумі векселя до 10.000 мп. кожда неповна 1000 вважається за цілу тисячу; при сумі векселя від 10.000 до 100.000 кожді неповні 10.000 вважаються за цілі 10.000; при сумі векселя від 100.000 до 1,000.000 кожді неповні 100.000 вважається за цілі 100.000; при сумі векселя поверх 1.000.000 кождий неповний міліон вважається за цілий міліон.

Такій самій оплаті підлягає кожда прольонгата плати по векслю.

Векслі видані й платні за кордоном, а лиш переслані до краю, а таксамо відложення плати по таких векселях (прольонгата) оплачуються в половинному розмірі. Означені вище ставки подвоюються для векслів з реченцем довшим як 3 місяці від дня їх видачі, а також для векслів платних на певний реченець, або платних після пред'явлення чи в певний час після предявлення, як що їх не подано до заплати перед упливом трьох місяців від дня їх видачі, себ то належить такі векслі оплатити ще раз. Так само подвійній оплаті підлягають ті векслі, на яких не виставлено дати видачі та дати платности чи однієї з цих дат.

Векслі, на яких не означено суми довгу, (блянковекслі) оплачуються як векслі на суму 500.000 мп. Колиб пізнінше вписана сума векселя перевищила 500.000 мп. то ріжницю належить оплатити не пізнійше 8 днів, рахуючи від дня вписання суми векселя. Як що ця сума виносить меньше як 500.000 мп., то переплачена стемплева оплата назад не повертається.

Кождий дальший екземпляр векселя, як також всі жировані копії векселя підлягають тій самій оплаті, що і перший екземпляр. Однак ті дальші екземпляри векселя, що їх виставлено виключно для акцепту за кордоном, як що на першій стороні виразно зазначено, що видано його з метою акцепту, а другу сторону цілковито перекреслено, — стемпльовій оплаті не підлягають.

Поміщені на векселі акцепт, індос, порука і поквітовання — вільні від стемплевої оплати.

Реченці, в яких належить вчинити оплати чи доплати, встановлено такі:

а) векслі, що їх видано в границях краю, оплачуються перед уміщенням на них першого підпису;

б) векслі видані за кордоном — до упливу 8 днів від дня одержання векселя з закордону, а в усякому разі перед часом пущення їх в обіг першим набувцем;

в) векслі платні після пред'явлення чи в певний час після пред'явлення, що їх не подано до заплати протягом 3 місяців від дня їх видачі, оплачуються додатково найпізнійше другого дня по упливі згаданого трьохмісячного реченця:

г) векселі платні на певний реченець, а не подано їх до заплати перед упливом 3 місяців від дня їх видачі, оплачуються додатково найпізніше на другий день після того, як вексель опротестовано;

д) прольонгата оплачується перед уміщенням напису про прольонгування.

Що до способів оплачування векслів стемплями, то таких способів закон встановлює три:

а) через набуття спеціяльних урядових векслевих блянків;

б) остемпльованням;

в) готівкою.

Векслеві блянки урядові продаються в касах скарбових і в інституціях спеціяльно до того уповноважених.

Остемпльовання неурядових блянків чи звичайного паперу, а також урядових блянків, що своєю ціною не покривають оплати від даної суми векселя провадяться шляхом наліплювання стемплів здовж верхнього вужчого краю, починаючи від лівої сторони до правої, без відступів поміж стемплями з тим, щоби два краї першого стемпля покривали лівий і горішний край блянка, касуються стемпльові значки скарбовою касою.

Оплата векслів готівкою провадиться в той спосіб, що сума належної стемплевої оплати вноситься при декляраці до скарбової каси, а ця остання виставляє поквітовання на відворотній стороні векселя.

Відповідальність за неоплату векселя поносять солідарно: векслєдавець, всі особи, що підписалися на векслю, а також посідач векселя, Відповідальність цих осіб стосується до тих оплат, що їх малося доконати перед набуттям чи дальшою уступкою векселя.

В разі неоплати векселя чи тільки часткової його оплати або оплати векселя після приписаного строку чи оплати його неналежним способом, вичислені вище особи, поверх солідарного обовязку заплатити неоплачену суму, підлягають грошевій карі в сумі 50 разів більшій від тої, якої не доплачено чи заплачено по упливі встановленого реченця або не таким способом, який встановлює закон.

Фізичні та юридичні особи, що провадять випожичення грошей під писемні зобовязання або скуповують (дісконтують) чи інкасують векслі, а рівно ті, що посередничають у купівлі чи інкасованню векслів, повинні провадити в своїх заведеннях торговельні книжки в такий спосіб, щоби з книжок цих кождого часу було видно: а) які векслі знаходяться у їхньому володінню; б) дати видачі й платности векселя; в) сума кождого векселя; г) назвиско винного по векслю. За неведення приписаних цим законом торговельних книжок чи неналежне їх ведення, а також за недопущення до огляду цих книжок і векслів уповноваженого до того скарбового урядовця винні в тім особи підпадають грошевій карі від 10.000 до 500.000 мп. Крім того укараному 2 рази на протязі двох років може бути відібрано право на провадження даного торговельного чи промислового підприємства.

Закон цей обовязує від дня 26. червня 1922 року.

Курс гроший.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 29. червня: американські доляри 4560—4.565, одинки і двійки 4.460—4465, канад. доляри 4.480—4.490, одинки і двійки 4.350—4.360, нім. марки 13·35—13·40, сотки 13·00—12·25, дрібні 12.80—13·00, леї 27·20—28·20, дрібні 26·20—27·00, чеські корони 88·00—92·00, дрібні 85·00 до 88·00, австрійські тисячки новійшої емісії 600—700, старшої емісії 1600—1700, сотки новійшої емісії 60·00—70·00, стар. емісії 160·00 — 170·00, 50-коронівки 30·00—45·00, 20-коронівки 24—26, 10-коронівки 10—12, 1-ки і 2-ки 0·40—0·50, цар. рублі 5-сотки 170—180, сотки 170—180 25-рубл. 1·60—1·70, 10-ки рубл. 1·40—1·45, решта дрібних 0·70—0.90, думські тисячки 25·00—32·00, думські 250-рубл. 15·00 до 22·00, карбованці 1·00—2·20, гривни 4·00—8·00, франц. франки 370—390, фунти штер. 19.000—19·200, шв. франки 820—850. Золото: 20-кор. 17.200—17.800, 20-франківки 16.000—16.400, 20-марківки 18·000—18·500, фунти шт. 15·000—15.300, 10-рубл. 24.200—25.000, дол. 4.440—44.20. Срібло: Австр. корони 350—355, 5-кор. 1820—1850, фльорени 880—920, рублі 1.540—1.550, копійки 6·20—6 50, амер. доляри 3300—3.350, половинки і чвертки 3.300—3.350, канад. доляри 3.450—3.500, дрібні 3.100—3.150, леї 340—345.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

настирський, Олена Леонтович, по 400 А. Антонович Станиславів, З, Козловська Львів, Олена Григоришин Львів, Анна Гарухова Львів, Н. Н. Львів, по 300 Соф'я Андрушко Львів, Андрій Марко Львів, по 200 Осип Костик Львів, Ом. Бараник Львів, Іванна Чубатівна Львів, Ом. Кордасевич Львів, Теодор Бубен Львів, по 150 Олекса Гулеюк Лукове, по 100 Гр. Косс Львів, Мик Кушик Львів, Петро Панкевич Львів.

На Українську Університетську Молодь зібрав Повітовий Комітет збірок в Перемишли в громадах:

Вільшани кг. 20 пшениці, кг. 102 жита; Малковичі кг. 13 пшениці, кг. 226 жита, кг. 4 ячменю і мп. 1950; Дуньковички кг. 18 пшениці, кг. 57 жита і мп. 530; Барич кг. 20 пшениці, кг. 91 жита, кг. 7 ячменю; Фредропіль Курманичі кг. 100 жита і мп. 850; Медика кг. 74 пшениці, кг. 208 жита, кг. 7 ячменю: Шешня кг. 160 жита і мп. 1822 (з Медикою); Сосниця кг. 121 жита і мп. 304; Болестратичі кг. 16 пшениці, кг. 126 жита і мп. 937; Буців кг. 100 жита і мп. 1174; Бушковички кг. 68 пшениці, кг. 112 жита і мп. 3980; Вапівці кг. 50 жита; Вишатичі кг. 215 жита; Валява кг. 30 пшениці, кг. 186 жита; Дусівці і Халупки дусівські кг. 95 і кг. 30 жита; Поздяч кг. 30 пшениці, кг. 72 жита, кг. 85 бульби і мп. 2100; Стібно кг. 79 пшениці, кг. 169 жита, Стубенець кг. 45 пшениці, кг. 147 жита і мп. 1325; Склад сільний кг. 9 пшениці, кг. 71 жита, кг. 3 ячменю і мп. 250: Селиска кг. 134 жите і мп. 375; Яксманичі кг. 35 пшениці, кг. 102 жита, і мп. 335; епископ Коциловський кг. 100 жита; Ніжанковичі кг. 28 пшениці, кг. 161 жита, кг. 800 бульби, кг. 28 бобу і мп. 9170; Куровники кг. 133 пшениці, кг. 132 жита, кг. 125 бульби і мп. 2570; Биків кг. 75 жита; Яксманичі-Берендовичі кг. 44 жита, шт. 40 яєць і мп. 431; Сосниця кг. 27 пшениці, 97 жита; Трійчиці кг. 12 пшениці, кг. 72 жита і мп. 400; Журавині кг. 19 пшениці, кг. 48 жита; Сілець кг. 212 жита, кг. 35 ячменю, кг. 550 бульби і 10 голов капусти; Коритники кг. 46 пшениці, кг. 36 жита; Грушатичі Болозва кг. 86, кг. 300 жита і мп. 1639; Холовичі кг. 11 пшениці, кг. 40 жита і мп. 40; Пралківці кг. 13 пшениці, кг. 12 жита і мп. 4459; Мильнів кг. 28 жита; Торки кг. 126 пшениці і кг. 129 жита.

XXI

Українські Інваліди.

Громада Чесники пов. Рогатин збірка через п. Ромаха 15.000 мп., Йосиф Кузьмяк Львів, на фонд вдів і сиріт по інвалідах 3000 мп., громада Розджалів пов. Сокаль з нагоди відслонення памятника для поляглих борців 6104 мп. 50 ф., Тустановичі збірка через М. Турівну 7200 мп. XXII 1—1

Центральний Комітет Збірок.

Платіть партійний податок!!! Присилайте на адресу! „Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові, Ринок 10., вкл. кн. ч. 5.000. Жертводавці повище 500 мп. будуть оголошені поіменно!!

Ширіть наш часопис!

ОПОВІСТКИ.

Читальна „Просвіти“ в Замарстинові вул. Львівська 56 устроює в неділю 2. липня ц. р. представлення „НАЗАР СТОДОЛЯ“ драма в 3. д. Т. Шевченка. Початок о годині 7.30 веч. 1854 1—1

З приводу закінчення шкільного року уряджує Захист СС. Василіянок у Львові, вул. Потоцького 95, в великій салі Муз. Тов. ім. Мик. Лисенка в неділю, дня 2. липня ц. р. о год. 4 по пол. виставу „ГЕРОЙСЬКА ЛЮБОВ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ“. Вступ вільний проситься о численну участь Надіємося, що українська суспільність радо поспішить допомогти сиротам відсвяткувати се свято. 1895 1—1

В Захисті СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95 відкривається КУРС ШИТТЯ БІЛЛЯ і РІЖНИХ ИНШИХ РОБІТ. Близші інформації в канцелярії дирекції. Вписи до виділових, народніх шкіл як і на курс шиття відбудуться від 3—6 липня ц. р. 1855а 1—1

Товариський зїзд матуристів української гімназії в Перемишлі з року 1897 відбудеться в Перемишлі дня 18. липня ц. р. Товариші, які схочуть взяти участь в тім з їзді, прошу слати зголошення на мою адресу: Д-р Петро Войтович, адвокат в Перемишлі. 18452—3

Адресова Книга

української торговлі, промислу й свобідних звань.

Тільки ті українські фірми стоять міцно на ногах, що їх знає і піддержує українське громадянство. Тому всі українські підприємства: спілки, кооперативи, видавництва, фабрики, купці, ремісники, інжинери, лікарі, адвокати і т. д. анонсуються в „Українській Адресовій Книзі“, якої видання ладить під протекторатом Краєвого тов. господ. „Сільський Господар“ кооперативна накладня „Червона Калина“.

Оголошення слати до дня 15. липня с. р. на адресу: Осип Навроцький, Львів, вул. св. Марка 20.

Ціни оголошень такі: при дрібних оповістках по мп. 150 від слова, при анонсах: за 1 сторінку (формат малої 16-ки) мп. 18.000, 1/2 стор. мп. 10.000, 1/4 стор. мп. 5.500.

Гроші слати до Земельного Банку Гіпотечного у Львові на рахунок „Адресової Книги“.

Не жалуйте грошей на рекляму, бо то видаток, який все виплачується!

Читайте статтю п. з. „Правильний шлях до народнього багацтва“ в „Економічному Вістнику“, гл. „Гром. Вістник“ ч. 103. з дня 28. червня 1922.

Вид-во „Червона Калина“,
1828а 1—2

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знав би що про **Волод. і Мих. Затварницьких**, що перебували в Білій Церкві при С. С., буде ласкавий дати вістку до Адміністрації. 1—3

Хто знав би що про **Івана Гавриїловича Пушнова** із с. Засуля Лубенського у Полтавській губ., буде ласкавий дати вістку О. В. Смолянська, Варшава, вул. Злота 38/33. Закордонні часописи проситься о передрук. 1861 1—3

Дрібні оголошення.

ФРИЗІЄРСЬКОГО помічника і практиканта прийме зараз — Руська 20 (дім „Дністра“.) XXIII 2—2

Тиждень дешевости від 1. до 10. липня 1922.

Для ПП. урядничок значний опуст з виставових цін за оказанням урядничої легітимації. — Сукні вовняні, трикотові, шовкові, маркизетові, воалеві, перкалеві на виїзд, блюзки маркизетові, пікові. Шляфроки у великім виборі поручає

Магазин конфекції дамської і діточої

Г. Л. Ґрінштайн

XXIII. **Львів, вул. Сонечна 6.** напротив Дому товарового і залізничого бюра „Орбіс“. 2—2

ПОШУКУЮ трудящої жінки в віці 35—40 до кухні і домашнього господарства. Платня місячна 5.000 мп. і харч. Може бути біженка з В. України. Зголошення слати М. Галань упр. шк. Цетуля пов. Радава коло Ярослава. 1830 3—3

ТОКАРНІ, Стругачки, Вертячки, Гибляр-ки, Тасьмові пили, Циркулярки, Кружляки, Вінди, Трансмісії, Паси поручає „Пільот“, Львів Баторого 4. 12776) 0 30

НЕ ТОПЧІТЬ ЗОЛОТА, яке в около Вас лежить, а жадайте поучення як його збирати. Подайте негайно свою адресу до Спілки Українських Кооператив Галичини у Львові, Зіморовича 20, а поучення одержите даром і оплатно. 1790а 2—2

АКАДЕМІК пошукує лекції. Зголошення під „Борейко“ — Гром. Вістник. 1853 1—2

ПАРЦЕЛЮЄТЬСЯ більша кількість землі 4 км від міста, купно для всіх допускаємо, контракт сейчас. Зголошуватися під адресою: Олександер Вислашський, Гаї старобідські п. Броди. 1862 1—2

ПРОФЕСОР гімназії, тепер без посади, глядає лекції або иншого заняття на провінції, найрадше в горах. Зголошення з умовами: Петро Савчан, Вільшаниця к. Устрик долішних. 1860 1—3

ВАЛЬЦІ і голендер цілком нові продасть зараз „УБУС“, Львів, Осолінських 6. XVI 1—5

ПАННОЧА ГРОМАДА в Рогатині пошукує панночки з фреблівським курсом евентуально матуристки до ведення діточого Садка. Посада до обняття зараз. — Зголошення слати на адресу: Евгенія Мельникова. 1857 1—1

ТАРТАКИ, механічні столярні будує інжинір-механік ПАВЛО ДУРБАК, Львів, Чарнецького ч 26 XII 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Адвокат і оборонець в карних справах

Д-р Степан Баран

від 1. липня 1922. буде вести свою канцелярію 7 8
1752
В ТЕРНОПОЛІ, вул. 3. МАЯ ч. 5.
(готель Адлера, побіч Нар. Торговлі).

ВІДОЗВА!

До ПТ. Церковних Дяків Львівської Дієцезії!

Богато Дяків запитували, деякі писменно, деякі устно, що з нашим Товариством „Взаїмної Помочи Дяків, котре вже так булогарно розвинулося.

Щоби знова його відновити, відносимося до П. Т. Дяків, котрим лежить на серці дяківська доля, щоби в кождім Деканаті скликали Деканальні Збори і порадилися, коли було би вигідно зробити Загальні Збори у Львові цілої Дієцезії і подати нам до відома, з котрого Деканату можуть бути всі Дяки, а з котрого лише делеґати.

За Комітет „Взаїмної Помочі Дяків“:
Осип Затварницький,
Ігнатій Криштальський
Львів, пл. Юра 5, II. 1—1

Земічні Заведення „LAOKOON“
сп. з обм. пор. у **Львові, Ліндого 6.** поручають

1. **Nervosan** одиноке средство проти нервових болів, перестарілого ревматизму, перестуди і т. п.
2. **Vitosan** мінеральний бальзам, певне средство проти всіляких хоріб жолудка, корчів, при браку апетиту, недокревности, бігунці і т. п.

В кождій аптиці до набуття! 1858 1—6 **В кождій аптиці до набуття!**

МАҐАЗИН І. ШТАЙНБРУХА у Львові, при вул. Трибунальській 1 (ріг ринку

поручає на літо: мужеські сорочки, мужеські капелюхи, коватки, полотняні і каучукові ковнірки, парасолі й парасольки, рукавички, панчохи й скар
XII — — — питки по недорогій ціні. — Товар віденський. — — — 8—10

Надзвичайні Загальні Збори „УКРАЇНСЬКОГО БУДІВЕЛЬНОГО СОЮЗА“
реєстр. стов. з обм. порукою
відбудуться у вівторок, дня 11. липня б. р. о год. 6-ій пополудни, в сали Товариства „Українська Бесіда“ у Львові, вул. Рутовського 22, з отсим денним порядком:

1) Зміна статута.
2) Будівельні справи.
3) Внесення й запити.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ:
Інж. М Ґамота вр. президент. А. Подлевський вр. секретар. 2-2

Гуртівний склад
туток і циґаретних паперців, також шкільні прибори
XXIII. поручає 9—10
Г. ВІЛЬДЕР
ДІМ ТОВАРОВИЙ
Львів, вул. Шпитальна 1.

В д 22. літ виконують наші робітні суконь і білля всякі роботи почавши від перерібок аж до найвибагливійших що до ґусту й моди жіночих уборів. Також наш склеп продає полотна, шифони, хустки, гафти, крав. прибори, нитки і ин. гуртом і подрібно. — Дешеві ціни і солідна обслуга. — — — — — —
Жіноча Спілка промислова
„ТРУД“ ЛЬВІВ, РИНОК Ч 39.
XV (вл. дім). 6 20

ДЯК з добрим голосом, уміє грати на фісгармонії та може провадити потний спів, глядає місця. Ласкаві зголошення почта Глібів, дяк П. С. 1856 1—3

Відозва.

Управляюча Комісія Вдовично-сиротинського Фонду станиславівської дієцезії просить Всч. Духовенство зголошувати під її адресою від занять, які моглиб дотичних парохіях обняти убогі вдови або сироти. При цім зазначується, що можна зголошувати не лише заняття при господарстві, але бюрові, фахові і т. и. — Рівночасно проситься священичі вдовиці і сироти, які шукають заняття, подати сюди свою адресу і від бажаного заняття.

Станиславів, дня 16. червня 1921.
За Упр. Комісію В. С Фонду:
о. д-р Ів. Фіґоль *о. Юстин Гірняк*
1836 2—4

Союз Українських Інвалідів
кооператива з обм. порукою у ЛЬВОВІ.
Провадить під фаховим проводом
кравецьку і шапкарську
:: РОБІТНЮ ::
Виконує найвибагливійші замовлення, для Соколів, Січовиків, Пластунів по дешевих цінах однострої і шапки. — Для кооператив найдогіднійше жерело набуття шапок для сл. Замовлення до Союза — — —
ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 3, II. п.
XXI 5—6

Машини до виробу цементових дахівок, Плужки до обгортання бараболь, Хрести, громозводи, вікна огородження, ВАГИ ДЕСЯТНІ ЛІЖКА ДЛЯ БУРС
і всіякі слюсарські роботи виготовляє
1553 9-10
МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ
у ЛЬВОВІ, вул. Варстатова ч. 10 (між вул. Кордецького і Риперською). — —

КІНОТЕАТРИ
КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА
висвітлюють від вівтірка 27. червня 1922. велику драму, оден з найкращих документів людської психіки, на 7 великих дій п. з.
„Упадок Сатани“.
(ЧОЛОВІК БЕЗ НІГ).
В головній ролі незрівнаний ЛЕВ ШАНСИ.

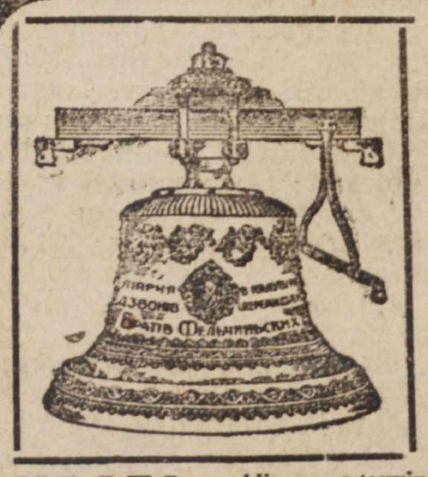

Найліпші ДЗВОНИ
ПЕРЕДВОЄННОЇ ЯКОСТИ
є на складі і можна замовляти у — істнуючої від 1808 року фірми —
БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в КАЛУШІ або філії в ПЕРЕМИШЛІ вул. Красіньского ч. 63.
На жадання висилається цінники оплатно
УВАГА: Ніяких аґентів не маємо і не висилаємо, як і також крім Калуша і Перемишля ніякої філії не маємо. — — — — 1795 4—10

Видає і за редакцію відповідає Олена Кузьма

З друкарні Спілки „Діло“

БІБЛІОТЕКА УНІВЕРСИТЕТСЬКА ХДЛ